

[V. S. Petersen.]

ikke saa tit, men det kan jo ske, og saa er det rigtigt, at det understreges kraftigt, vi aner jo ikke, hvor længe det varer, inden der kommer noget nyt godt af den Slags — altsaa det ærede Medlem Hr. Johannes Lou siger henvendt til det ærede Medlem Hr. Fuglsang:

Formanden: Det ærede Medlem bedes oplyse, paa hvilken Spalte.

V. S. Petersen: Det staar paa Sp. 358:

„Jeg vilde have begyndt med at anbefale dette Lovforslag, fordi det saa skarpt hævder Frivillighedsprincippet, og jeg blev derfor noget overrasket, da det ærede Medlem Hr. Fuglsang, der tre, fire Gange bedyrede, at han og han alene havde læst Kommissionsbetænkningen, sagde, at Lovforslaget ikke hvilede paa Frivillighedsprincippet. Jeg har forsøgt at se efter, om jeg havde taget fejl, men ser man paa det Forslag, vi lige har behandlet, staar der jo ganske vist i dettes § 3, at

„samtlige Medlemmer er pligtige til at sikre sig Begravelseshjælp i en i Forbindelse med Sygekassen staaende Begravelseskasse, jfr. § 33, Stykke 4.“, men der staar rigtignok ogsaa, at dette skal indføres i Sygekasselovens § 22, og i Indledningen til Sygekasselovens § 22 staar der, at en anerkendt Sygekasses Vedtægter kan bestemme o. s. v. Med andre Ord, Sygekasserne faar fuldstændig Frihed til at bestemme, om de vil have en obligatorisk Begravelsesforsikring eller ikke. Trods det ærede Medlems Udtalelse med Henviisning til denne Betænkning maa jeg derfor holde paa, at Frivillighedsprincippet er knæsat i det Lovforslag, vi nu behandler, saa jeg kan holde mig til min første Begrundelse for at gaa med til det.“

Det var altsaa det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Udtalelser, som jeg fuldt og helt kan slutte mig til. Hvad der saa har været Aarsagen til den kolossale Kolbøtte, det ærede Medlem har slaaet fra Sagens første Behandling til anden, fatter jeg ikke. Jeg har heller ikke kunnet faa fat i det endnu ved at forespørge hos det ærede Medlem, det er muligt, at jeg nu ved den her givne Anledning kan faa det at vide, og det skal interessere os at se, om det ogsaa skal lykkes det ærede Medlem at faa alle sine Partifæller indenfor det konservative Folkeparti til at slaa den samme Kolbøtte her. Men jeg kan altsaa med Hensyn til dette Punkt fuldt og

helt slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser under Sagens første Behandling. Jeg kan vedblivende ikke se, hvorfor man ikke kan give Sygekasserne Ret til at bestemme, hvad de ønsker eller ikke ønsker.

Jeg skal saa til Slutning blot ganske kort erindre om, at jeg under Sagens første Behandling omtalte det uretærdige, der var sket ved, at Sygekasserne ogsaa mistede Tilskuddet til Medicin til dem af deres Medlemmer, som var optaget med Vedtegning for en kronisk eller uhelbredelig Sygdom. Her udtalte den højtærede Sundhedsminister, at han i og for sig var enig med mig i, at der her var sket en Uretfærdighed, og han vilde mene, at vi muligt ved Forhandling i Udvalget kunde naa at komme denne Uretfærdighed til Livs. Jeg beklager, at man ikke har kunnet komme til fortsat Forhandling om denne Sag, ogsaa bl. a. fordi Ministeren synes at have glemt, hvad han sagde ved første Behandling. Han har noget taaget skitseret for os, at man muligt ad anden Vej kunde faa Ækvivalent for det, men det er muligt, at Sundhedsministeren nu nærmere vil kunne præcisere det. Vi er paa Forhaand noget skeptiske overfor de Løfter, der gives, fordi vi ved de Oplysninger om, hvad disse forskellige Goder, være sig Insulin eller andre Ting, betyder i Kroner og Øre, er blevet i nogen Grad skuffede. Men her vil der jo være en god Anledning for den højtærede Sundhedsminister til at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Med disse Ord skal jeg slutte og anbefale at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 5 og Nr. 19 og for de øvrige Ændringsforslag.

Johannes Lou: Jeg vil først udtale min Glæde over, at det denne Gang er lykkedes Socialdemokraterne at deltage i Udvalgsarbejdet. Det er jo virkelig et betydeligt Fremskridt fra sidste Gang, vi havde Sygekasseloven til Behandling, og jeg er mere end taknemmelig for, at det gennem den nye Ordfører (V. S. Petersen) virkelig er lykkedes os at skaffe Mulighed for en Forhandling til alle Sider, for netop dette, at det har været en Forhandling til alle Sider, har jo bevirket, at man har slaaet af paa sine Krav. Alle de Krav, den socialdemokratiske Ordfører stillede ved første Behandling, ser jeg ikke fremtræde ved dette Lovforslag nu, og jeg skulde være en Skælm, om der ikke ogsaa var noget, som jeg kunde have ønsket gennemført ved dette Lovforslag, der ikke er blevet gennemført.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører talte om Skalpejægere. Var der noget Sted